

דברי הכפר

חג הסוכות
תעשה לך
שבועת
ימים
באספך
מגרנד
ומיקבך

מס' 530

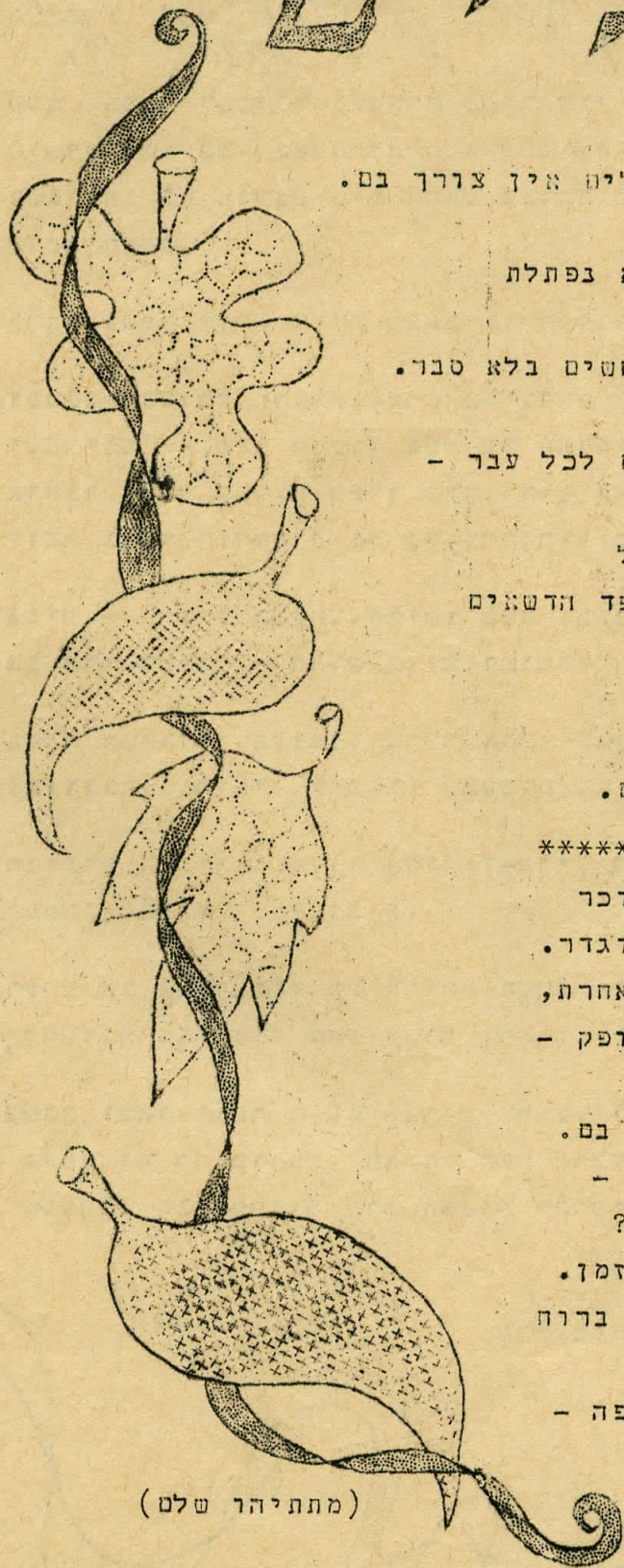
30 בספטמבר 1977
י"ח בחשרי תשל"ח

כפר הנשיא

יארבון ווארמאן

איבבא

על ימים

ראיתי עליהם בופלים אין צורך בהם.
כלתה בשימתם.
יבשה תפארת והיא נפתלת
על סף ביתם.
שמעתי רוחות לוחשים בלא סבר.
סתם.

בבוכים מתערבלים לכל עבר -
להתם להתם.
מוטלים העלים על
מרפד ודשאים

צהוב יפים.
עוד מעט רבחתם
גם זה ואינם
כי תם הקיץ - תם.

אשר הכרתי לא הוכר
אשר בהרתי לא הוגדר.
הצפרים מציצות אחרת,
בעות הצמרות באופק -
החלומות בושרים
אין חפץ בהם.

וכי כהתה הראות -
ימים חרב תכלתם?
כנדבה בגיסות הזמן.
והקרעים ביסאים ברוח
אל הרחק
אל הרחק מפה -
כבשלכת.

(מתתיהו שלם)

קפה נשנה

** קשה להכנס למסלול ולשגורה כשכל שני וחמישי עומד חג אחר בפתח.
סוכות צצו בכל השכונות כמו פטריות לאחר הגשם וחבל רק שבחדר האוכל
וסביבתו לא מורגש היה החג. כנראה שלא הצלחנו לגייס צוות להקים
סוכת המשק.

** ערב אושפיזין - דו"ח מכתבינו הנודד בתוך העלון.

** וכשכבר בנושא תרבות, ערב כל בדרי היתה שיחה על הנושא "הקיבוץ
והמדינה" - מין חשבון נפש על מקומינו כאן, למה לא כל כך אוהבים
אותנו ועוד שאלות כעין אלה. היו והתבטאו חברים וצעירים וחבל שלא
יותר בצלו הזדמנות זו של הדוברים בקול רם ובצותא.

** צמים - כרגיל הרבה. הגישו קפה וכיבוד קל לשבירת הצום - הפעם על
גג חדר האוכל - חדש צעים ומומלץ הלאה.

** בשטח החינוך: פעוטון פרפר זהפך לגבון ועובדים שם היום שירה
(גבונות) ורדתי ליפשיץ (מטפלת).

** רביעית הברידג' שלנו (קולין-אדי, דיב-הברי) עברה לגמר במסגרת
התחרות הבין קיבוצית.

** בערב חג בשלו לנו את ארוחת הערב יורם בן היים וצילה - זו הפעם
הראשונה שני בני משק בתור טבחית.

** בשבת יצאו יותר מ-40 חברים לטיול למערת הזטיפים בבית שמש
ולמערות בר כוכבא. הטיול היה מוצלח ביותר והחברים התפלאו מיפי
המערה. אנו מקוים עוד השבוע להדפיס מאמרים מאת משתתפי הטיול.

שבת שלום ומועדים לשמחה!!

יעל ב.

הנהגה טון ומה נעים !

3.

* הדיון של ערב יום כפור בנושא "הקיבוץ והמדינה" היה מוצלח מאוד
הן בכמות (50 משתתפים, דיון שבמשך עד אחרי חצות) והן באיכות.
בעקבות הדיון הזה בראה עתה שיש מקום לקיים אצלנו מועדון דיונים -
מה שבקרא בתנועה הקיבוצית "מועדון דבר של ערך". מועדוני דיונים
מסוג זה יתקיימו אחת לכמה שבועות.

* הערב - יום ר' 30.9 - מסיבת האסיף בבצוע העובדים החקלאים. לאחר
המסיבה סרט על הדשא.

במוצ"ש - 1.10 - המחזה וינסנט - בבצוע שמעון לב-ארי. הבמאי: דוד
שריר.

המחזה בכתב ע"י ר.ג. סמית ב-1970 והוא מבוסס על מכתביו של הצייר
וינסנט ואן גוך אל אחיו הצעיר תאו. והוא פורש את תולדות חייו של
הצייר בעשר השנים האחרונות לחייו.
מן הבקורת: הזדהותו של שמעון לב ארי עם ואן גוך שלמה. אתה בכנס
כולך ספקות וחששות, מקשיב כמהופנט ומתעורר כעבור שעה כאילו מתוך
חלום. בסוף ההצגה אתה יוצא בפעם.
(ההשתתפות מחברת הילדים ומעלה).

מרתון ריקודים - ערב שמחת תורה - יום שני 3.10

תחרויות ריקודים שונות כשהדגש הוא על הצד ההיתולי והאימפרוביזציה
חברים מתבקשים להרשם על לוח סדור התחבורה. אפשר להרשם גם בתחילת
הערב אצל שופטי הבמה. מי שלא ברשם יוכל לרקוד רק בזמן הקצר
המוקדש לריקודים הפשוטים, בתחילת הערב ובהפסקה. במשך כל המרתון
יתקיימו הימורים. לכל ריקוד ההימור שלו. פרסים מובטחים למבצעים ו
ולמהמרים.

במקביל למרתון הריקודים מתקיימת תחרות עוגות. הרשמה לתחרות זאת
אצל אליין איסטון, דוט ושמחה.
התכנית מתחילה בשעה 0900 בחדר האוכל.
השתתפות מכתה י"ב ומעלה.

* ולבסוף כמה מלים פחות חגיגיות אך בעבין חג.

זה למעלה מחצי שנה שועדות הצעות מחפשת מועמד לריכוז ועדת חגים.
והרבה (יותר מדי) חברים סרבו. בשעתו הסכמתי לרכז גם את ועדת חגים

4
ערב סוכות, אושפיזין, דלת פתוחה או איך שמרצו לקרוא לזה - עבר
סה"כ בהצלחה.

יום פנין (אצל מש' מדר) - השתתפות כ-15-20 חברים, הרצאה מענינת
בלירי שבע של שקופיות - הצגה כללית.

הסרן מהאר"ם (אצל מש' שפרובג) - השתתפות מועטה קצת יותר - אך גם שם
מדווחים לבר על שיחה מרתקת. קוריוז אחד מאותו הערב: כשהעירו לו
החברים שהקשר היחיד שיש לבר עם לפלנד הוא ע"י ספר הילדים הידוע
"אליקארי - הילדה מלפלנד" ספר הוא (המרצה) שהיה מוריהם של הילדים
של אותה אלי קארי.

בינגו (עם ג'ים) - האוכלוסיה הבורגנית בכפר הבטיח הופיעה כמעט
בהרכב מלא ובהצגה הצגה מלאה. אומרים שהפרטים היו משהו.

תייריבו בחו"ל (אצל שריטה) - באו אך ורק התיירים עצמם - כך שהם ספרו
אחד לשני. וזה ללמדנו ש... (מה זה בעצם מלמדנו?) - אין בביא בעירו.

חגי (אצל הצמינובים) - בהשתתפות שיא (לפי אומדן בין 40 ל-60 חבר
וחברה) - ושוב שיש להם בית גדול כזה - סרט אותנטי על מלחמת יום
הכיפורים, שיחה מאת חגי, והרבה מאוד שאלות ותשובות. יודעי דבר
מספרים שכמה חברות ירדו למקלטים בתום ההרצאה!
בכל אופן, למה לקח לבר שבתיים לגלות את חגי?

מוזיקה - (אצל דבור) - ערב בעיט ואינטימי לצלילי מוזיקה.

עשיית ייבות - (אצל ג'ובי וטולמית) לאביבי הטעם - השתתפות דלילה
(אך לא כך היבות).

מומלץ להזכור על ערב דומה - המתכונת אחרת.

הכתב הזודד.

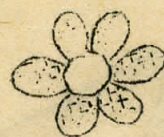
אולם תוך זמן קצר התברר לי שחלוקת העבודה בין ו. תרבות לבין ועדת חגיגת היא חירובית, ושוב החלו החיפושיות אחרי מועמד וכל המועמדים סרבו חברי, חגי תשרי שלבו היו השנה חלשים במיוחד, שאר החגיגות יהיו חלשים עוד יותר אם לא ימצאו האנשים אשר יהיו מוכנים לתרום מזמנם וממרחם לבושא.

אנו עומדים עתה בפני חגיגות השלושים שלנו - האם זה יהיה פרצופה של שבת השלושים לכפר הבטיא?

ובכל זאת...

חג שמחה

תמר.

מוזל טוב

כפי שהבטחנו, הבה תאריכי ימי ההולדת שלא הדפסנו לפני שבוע. ארצון וטרמן טוב אתנו ומספק לנו את המידע הדרוש. ושוב אנו פונים לחברים במקרה של שגיאה או תאריך שאיננו תואם את המציאות - בקיצור כל תלונה ועדכון - בא להביא לידיעתו של ארצון.

6.10 סדריק לוי

7.10 איזק פוטש

דוריס ויט

אורן פרלסון

8.10 שריטה סיבה

גל אפטרומ

הילה אפטרומ

19.9 אילנה רוז.

21.9 יוחנן סלע

ירון סיבה

22.9 ראי לברט

24.9 קבי ויטהם

26.9 אסתר סולומון

27.9 אנה פרבק (א' סוכות)

טלית דבולט

29.9 שוש אפשטין

שאולה אלמן

יאיר דוארי

2.10 יואב פק

4.10 חנה יודאיקין

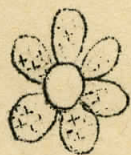
22.9 שולמית וג' ובי פרבק

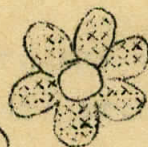
שרה ודוד דבולט

25.9 רות והרבי ג' קסון

רות ויצחק גולן

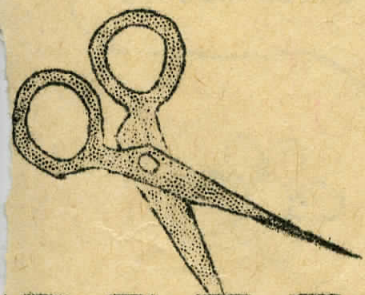
9.10 פם וינקל מנדז' יגורסקי.

מזל טוב למקס
שהפך להיות סבא
לדבי -

שהפך להיות דוד
ולעדנה ושארל
שהפכו להורים
לבן.

סקר בהיגה של ועדת חברה

ועדת החברה החליטה לדון שוב בקביעה למי מגיע לעשרת רשיון בהיגה
ולפי איזה סדר. לשם כך קבלת שאלון זה. אבא מלאו אותו גזרו ושימו
בתא דואר מס' 165 (של שלומית).

- א. שם משפחה _____
- ב. למי במשפחה יש רשיון כבר _____.
- ג. מי עוד במשפחה מעוניין לעשרת רשיון _____
_____ ולמה _____
- ד. הערות _____.

תודה.

ב.ב. אין שום קשר בין שאלון זה לבין ועדת כלבים.
שלומית.

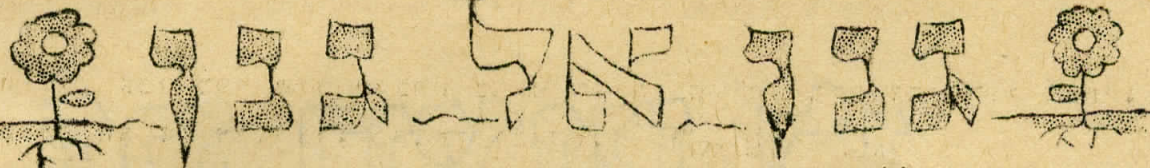
זה נוציק לי

בערב ראש השנה, לאחר הארוחה והתכנית, יצאתי מחדר האוכל מדוכא. חוץ מקטעים זעירים ביותר, הרגשתי כל הזמן כאילו אני יושב במין טכס לראש השנה איפהשהוא בגולה - בודאי לא בארץ, ואין מה לדבר בקיבוץ. לי אישית קשה במיוחד לכתוב שורות אלו כי פעם בחו"ל, אני כתבתי ל"דברי הכפר" שלעולם לא אבקר ועדות תרבות בבית בכל מעשיהן ותכניותיהן כי, עבורי, שם בגולה אין כל תוכן או משמעות לחגים מכל המינים כי כלם לובשים צורה דתית בלבד. אבל, עכשיו, איבני מרגיש שאני יכול לעמוד בהבטחתי דאז, ואין לי כל ברירה אלא להביע בקורת חריפה ביותר על התכנית של ערב ראש השנה.

ידוע לכולנו שהטבע קבע את מועדי ראש השנה עבורנו, והגיוני וטבעי כך. הימים הלוהטים של הקיץ עברו, הסתיים קציר הדגנים, ריח הגשמים מתקרב ובא ומכיבים את הקרקע לקראת זריעה. כך קרה בכל העמים והשבטים בימי קדם ובהתפתחות החברתית והתרבותית של כל עם ושבט, המועד הזה של התחדשות השנה לבש צורה דתית ובהפך לחלק אינטגרלי של "הדת הלאומית". וכמו כל העמים, תופעה זו נכנסה להיסטוריה של עמנו ובמרוצת הזמן למסורתנו. וטוב וטבעי כך - ובגולה, בודאי הכרחי שיהיה כך.

אבל אין אנו יושבים בגולה - אנחנו חברי קיבוץ במדינת ישראל. ולכן, אני חייב להגיד כאן שתכנית ערב ראש השנה היתה, כמעט בשלמותה, מחוסרת כל תוכן ישראלי או קיבוצי. אני כותב עכשיו והדפים שהולקו לחג מובנים לפני. אני קורא אותם שוב ושוב בכדי להיות משובע שאיבני מגזים. ואני ממלמל לע מי: "ריבובו של עולם, מה פתאום שבחג ראש השנה בקיבוץ, השיר היחידי שהמקהלה מצאה לבכור לשיר היה "אבינו מלכנו"?"

ערב ראש השנה בחדר האוכל, הארוחה, והכל שמסביב לה, שייך לקיבוץ כולו. איבני מזלזל בזכותם של החברים שרוגלים בראש השנה בעקר מועד דתי לחגוג אותו לפי ראות עיניהם. ויש להם צדק לעשות כך. להם אבל לא לי. הרי, אנחנו יושבים בחדר האוכל בגמר שבת תשל"ז ובכניסת שבת תשל"ח, וכאילו שום דבר לא קרה במדינתנו במשך השנה שתלפה, ואם כן קרה משהו, אז כבראה אין לזה כל חשיבות עבורנו. לא קרה כלום שיש צורך או סבה לציינו. שום דבר לא קורה בעולם, אין לנו שום ציפיות חברתיות או מדיניות, לא בביתנו ולא במדינתנו. כאילו ולא היה כלום. כאילו והכל שחשוב בראש השנה בזמננו, בתקופתנו, הוא פרקי התנ"ך, ברכות ואמרות חז"ל. איבני אומר, חס ושלום, שאין מקום בתכניות בחגיגו לכלול ולהזכיר את העבר ואת מסורת אבותינו, אבל כפי שזה התבטא בראש השנה תשל"ח, היה זה, לפי דעתי, עלבון למשמעות חג זה עבורנו, בקבוץ ובארץ.

במסגרת המאמץ ללבן את בעיות הברי והמחנה אצלנו, אנחנו מביאים
בזה מאמר שהופיע ב"גן רבוף". כותב השדרות הוא איש גן שמואל, משק
שבעיות כלכלה וגם קרקע (חול, חול המרה) ממנו והלאה.

הופתעתי מן הצימח הפסימית שבמאמר היות ובי מכיר את הכותב בתור איש
שופע מרץ, בטחון וחדות חיים (הוא משמש כמדריך ראשי בנושאי מכונאות
בענף הברי) (במקרה הרשימה היתה מכונות למסיימי הקורס שמירם השתת-
פה בו).

הייתי מציע לכולנו לגזור את המאמר ולשבץ אותו לפחות פעם אחת בשבוע...

" כשראיתי את פניהם של המשתתפים בקורס יסודות, הרגשתי שאני מוכרח
לאמר משהו. אולי משהו שונה לא שגרתי, משהו שהם אולי לא יודעים אותו,
משהו מלב אל לב. שאלתי את עצמי, האם יודעים הם לאיזו הרפתקאה הם
נקלעים בבחרם את המקצוע הנפלא הזה - מקצוע שיש בו הכל: חדות יצירה,
שמחה, המון המון עצב, ומבה גדרשה של תיסכול. כוונתי בעקר לגבני ההת-
ישובות.

זכור לי כשנכנסתי לעבוד בגן שלנו, היתה כבר שותפתי די ותיקה
ובעקר היא ידעה את שהיא רוצה! במשותף התחלנו להשתלט על הגן; הרחבנו
אותו, וממדיו הלכו וגדלו מיום ליום. כל פנה חדשה שנכבשה גרמה לי הנאה
שלא תחואר. פינות שהיו שכוחות אל הלכו ולבשו צורה, ומשטחי הדשא הירוקים
הנפלאים החלו לשלוט בגן. כל שטח שהיה פנוי חדל להיות מטרד, וגרם לנו
הקלה באחזקה - כאמור, הנה סבה מספקת להיות מרוצה. אז אם כל כך טוב,
מדוע יש שאתה בכ"ז מתהלך ברוח נכאה? ושכא תחשבו שזהו רק מר גורלי?
אינכם אלא טועים.

כמדריך ארצי בבוטא המיכון בגן בפגשתי עם מרבית הגבנים מכל השכ-
בות במטקים. ולא אחת מצאתי אותם מתהלכים ממורמרים ומתוסכלים, ואין
המדובר בגבנים החיים סמוך לגבולות, שאצלם לא פעם אחת או פעמיים נהרס
הגן, ובגלל חוסר תכנון מתאים או תקציבים בהפך הגן למעין רוכסן -
פעם להצבעת צברת מים, פעם לטלפון או לחשמל, תעלות, מקלטיח, חדרי
בטחון וכיו"ב. אדרבה, אתה מתמלא לפעמים קנאה על גבורתם של גבנים אלה,
אבל לא באלה מדובר. יש דברים שהזמן גרמם, אך יש בזקים שאין בהם
הכרח, והם מוציאים אותך משיורי המשקל, כי הם רק עבין של תודעה. כשמדובר
בגן הקיבוצי, שבו יש הרבה "בעלי בתים", אין חיינו של הגבן קלים כל
עקר. רמת החיים ההולכת ועולה בלי הרף, בתנה אוויריות ברצונם של החברים
להטבת תנאי איכות הסביבה. שיכוני הותיקים המפוארים הגבנים בקצב מהיר,

בתור לבו הגבנים אתגר לפיתוח מהיר להשגת קצב הגביה. והנה אתה שואל את עצמך מה קורה כאן בעצם? מדוע אתה הולך ומאבד את הקשר אל החברים? מסתבר, שכאשר ברצונך להגן על עבודתך בגן, אתה נתקל בכל כך הרבה צרות שלא פעם מתחשק לך להשליך את הכל ולהפסד עבודה אחרת. הגן שלך הולך והופך ל"גן ההפתעות", לעולם אינך יודע איזו הפתעה מחכה לך לבוקר. לו לפחות היו מחזיקים את הגבן בתמונה! הנה, למשל, יש צורך לעשות שיפוצים. מה יותר פשוט מאשר לשאול את הגבן, או להתיעץ איתו, כיצד להביא את חמרי הגבין או מכונות הבטון הכבדות, ולא להפתיעו בזוג סמני דריכה במקום שלא היה הכרח לעשותם. או כל פעולה אחרת בשטח הגן שאנו אחראים לה. מסתבר, שכאן חסר תיאום בין מרכז הגביה והגבן הקיים במרבית הקיבוצים. מצטרפים אליו החשמלאי, איש המים ועוד. אלה הם מוסדות החייבים לבוא בדברים עם הגבן.

אך זה לא הכל. רמת החיים, כפי שאמרתי, הביאה צרות שאינן כתובות בתורה. הכלב בגן או בבית הציבורי. הסתבר שיותר קל להפסיק חברותו של אדם בקיבוץ מאשר לסלק כלב. כמה גבנים כבר "שברו" בגלל בעיה זו, ואין מושיע! כמה יחנות קבוץ דנו בושא זה! מה עושה תופעה זו לגן ולגבן עם התרבותם של אלה, רואים סימניהם במדשאה בצורת כתמי הצהבה עגולים כטימן של שריפה. והשכיבה על הדשא הופכת כמעט בלתי אפשרית מחשש של פרט הכלבים. העצמות המפוזרות מפריעות לכיסוח. שיחיות שלמות בהרסות בגלל שעשועי הכלבים, ומה גדל הצק בזמן יחומן של הכלבות! לפעמים מגיעים הדברים לאבסורדים שאבי פשוט מתבייש להעלותם על הגיר. אבל אין זה הכל. היחס של החברים לגן, הוא המפתיע. בלי כל קושי ולבטים מסוגל החבר בזמן הצורך לעבור על המדשאה המושקית עם הטרקטור הכבד ביותר, כדי להעביר מטה או רהיט כלשהוא. והתוצאה ברורה: סימני דריכה הצמחים לאורך זמן. יזכור כל העושה זאת: סימנים אלה לא על המדשאה בלבד צמארו, כל דבר כזה השפעתו על גבן רבה ומעכירה הרגשתו.

ברור לגן דבר אחד: הגבן אשר הגיע לכך, ששטח הגן בתוך למרותו, הוא הגבן שיכול להיות מרוצה. גן מתוכנן אשר הגבן שולט עליו, אין צפויים לו "הפתעות" מרובות. אין החבר יכול לעשות בגן כרצונו ללא התייעצות עם הגבן, וכל בעל תפקיד אחר לא כל שכן. לא פעם אחת אתה רואה בגן עצמים כמו מיכלי זפט לשימוש לחימום החורף תקועים בשטח כמו עצם בגרון, והם הונחו שם ללא התייעצות עם הגבן, כשביתן היה בהחלט למצוא להם מקום מתאים ללא כיעור הגן.

אפשר עוד למנות ולמנות אותם דברים קטנים או גדולים הפוגעים במורל של הגבנים. אם אבי שואל את עצמי, מה אם כן יכול להיות לגבן לעזר, המסקנה היא: העלאת התודעה הגבנית במשקו. אך זאת יכול הגבן לעשות רק בעזרת המוסדות המשקיים והחברתיים. הקמת ועדו בוי אשר תכלול את אותם הגופים אשר יש בכוחם לנתפץ באסיפת המשק ובמוסדו-תיו, היא הערובה היחידה להצלחת המשימה. חשוב לדעת: עומס העבודה בגן אינו עומד בשום פרופורציה לכוח האדם המצוי בגן, והלחצים בהם עומד הגבן הם גדולים ביותר.

התכונות לכאוב ושימה זו על דרך ההומור, אבל איני בטוח אם היא יצאה כזו. הברטא הוא כה מסובך עד שלפעמים הוא גורם לך למחנק. יש ואתה בקושי מסוגל לסיים את יום העבודה מחמת העומס הנפשי, כאשר אתה רואה איך כה בקלות נגרמים בזקית לגן בגלל חוסר התחשבות, כאשר כל בזק בלתי הכרחי גורם לך תסכול ואתה חדל להנות מעבודתך.

מחשבות אלה עברו במוחי כשראיתי את משתתפי הקורס. לא ארצה לרפות ידיהם. המשימה היא כה חשובה שיש לגרוס את כל הכוחות הנפשיים ולעמוד בפרץ.

מוטקה גולן, גן שמואל.

המשך: ראש השנה תשל"ח בכפר הצטיי

הצרה היא בעדין לא נרגעתי. עוד בשארית אצלי חרגשה לא טובה, מוזרה במקצת. האם מה שקרה בחג מסמל איזה חילוני בחיינו התרבותיים והרוחניים שבעיני, בכל אופן, בראה לא רק בלתי רצוי אלא בסיגה לאחר? האם חיינו בקיבוץ כה דלים ומחוררי ערך שאין אנו מסוגלים להמשיך ולחדש את הגינו בהתאם לחיינו בקבוץ ובארץ, ולא להמשיך במסגרת התבנית התרבותית והרוחנית של הגולה וערכי הגולה? עמוס עוז אמר לפני זמן קצר שהציונות הצליחה בזה שהפכה שבט לעם, אבל יש לו החשש שהתהליך בעמד ומתחיל לחזור והעם מתחיל להפוך שוב לשבט. ועל זה יש הרבה לכתוב ולשוחח.

בברכת שנה טובה,

משה ב-ח.

הודעות

מתנדבים

אנו שמחים להודיע שהצוות המטפל במתנדבים שוב בהרכב מלא. בוסף לויטה המטפלת ורוי האחראי, בוסף עכשו ג' ורג' המדריך החברתי. בותרת נעצם רק בעיה כאובה אחת - והיא שאלת האימוץ. תבועת המתנדבים בלתי פוסקת וכל הזמן דרושות משפחות אשר מוכנות לאמץ מתנדב/ת לתקופה של חודש ומעלה. כל משפחה שיש לה זכויות למבצע זה מתבקשת להודיע לויטה, ותבוא עליה (על המשפחה) הברכה.

ו. גיל הרך מודיעה -

שאמצנו לבנו "אמא"

במה דברים אמורים?

ישבה הרגשה בין הורים ומטפלות, שיש צורך בכתובת שאצלה אפשר לשפוך את הלב, בקשר ליחסים בין מטפלת-ילד-הורים, וכן במקרה של בעיות ספציפיות.

לכן פנינו לאירית בן חיים והיא הסכימה לעזור לנו.

כל מי שמעוניין להעזר בשירותיה של אירית, מוזמן לקבוע אתה פגישה בכל זמן שהיא במצאת במשק.

ו. גיל הרך.

מפתח לשערי המשק

בזמן האחרון נתקלו מספר חברים בבעיית השערים הצעולים בשעה שרצו לבקר בבית הקברות, או סתם למייל בסביבת המשק (מאוד מומלץ בעונה זו). ניתן להשיג מפתח במזכירות הטכנית או מג'רי ביימרק.

רכוז קניות

מכיוון שבגליון הקודם חלה טעות בהדפסה, ברצוני לפרסם שוב מספר הודעות הקשורות בריכוז קניות: א. קבלת קהל במועדון תהיה ביום רביעי בערב בין 2000 - 1900. ביום ששי בצהריים בין 1400 - 1300.

ב. ההזמנות צריכות להכתב על ציר להזמנות בשפה הסברית ובכתב ברור.

ג. מרכזי ענפים וועדות מתבקשים למסור את הזמנותיהם במורכז, אם אפשר, בשבועיים הראשונים של החודש.

ד. אין להכניס בקשות ושעורים בתא הנואר שלי אלא למסור לי אותם אישית.

תודה בעש שיתוף רפסילה,

רות.

בישיבה זו, שיועדה בראש ובראשונה לדיון על תכנית ההתיישבות

החדשה של האיחוד לחמשת השנים הבאות, הובעה התנגדות מטעם כמה משקים לתכנית ההתיישבות באזור תפן (ליד גבול הצפון) בגלל חוסר הקרקעות, שאיבו מאפשר פיתוח וקלאי שם. לעומת זאת תמכו ישובי האזור בהתיישבות זו, כי היא צריכה להגדיל את מספר הישובים שם.

בויכוח שהיה בין התפיסות השונות של "ריבוי ההאחזויות" או "טיב הגרעינים המיישבים" התבטאו רוב המשתתפים בעד התפיסה האחרונה וצדדו בלמה מקומות עם בסיס איתן" לעומת "יותר מקומות חלשים" "עם גרעינים שטרם התגבשו די צרכם או טרם התבססו" - המדובר היה בעקר על מדיניות קביעת יום האזרח בהאחזויות שהוקמו כבר; כי רוב הגרעינים שם משרתים בצה"ל או בצה"ל, ולבאים למקום ההתיישבות או היאחזות לא ברור כמה מהם ישארו לאחר יום השחרור משרות סדיר. הוצע לכן לא לאזור ישובים עד שבתמלאו כמה תבאים בסיסיים: מספר מינימאלי של חברים, כשביניהם כמה משפחות שתפעלנה כ"שעור שבעסה".

הושמעה גם הערה כללית, שרוב חברי המרכז, הדבית על צורת ההתיישבות הצעירה, אינם במצבים כבר, מפאת גילם, בין המשתתפים בפעולה, ולכן יש הרגשה בין הגרעינים ש"הם" מחליטים עבורו ו"לבו" אין דעה בעציו. דבר זה מביא לידידה במעורבות הגרעינים השונים בבעשה בשטח.

דובר גם במה שבעשה בתנועת "הנוער העובד והלומד". בזמן האחרון המצב שם חמור מאוד, היות ורוב ההדרכה בעשית על ידי יוצאי העיר, שבדרך כלל לא מבינים את הבעיות של המשק או התנועה הקיבוצית, בזמן שהם הם המטיפים להליכה להתיישבות. דבר זה גורם את אותותיו באיכות הגרעינים שתנועה זו מוציאה. לכן יש צורך דחוף להוסיף מדריכים מבני הקיבוצים. בקודה בוספת שהועלתה היא והליכה לש.ש.ש. מאוחר, דבר שלכי הרבה חברים שהתבטאו, צריך להיות בעידוד המשק השולח ולא כהתחייבות שעלולה להרחיק את הבן החוזר למשק לאחר תקופה של 3-4 שנים בצבא, ושיכול להביא לתוצאות הפוכות מהמקורה. בסוף הדיון היו הצבעות שבו הוכנסו כמה תיקונים בהצעות מזכירות האיחוד ושטח יתפרסמו בקרוב ב"איגרת".

הובאה גם לדיון ראשון התצעה לגייס סכום של כ-30 מיליון לירות להגשת עזרה לקיבוצים המתקשים בהכנסת תעשייה למשקם. סכום זה ימומן ע"י הגדלת הלקו של כל משק ב"קרן האיחוד" (1/3) והיתרה ההלוואה עומדת ברבית רגילה. כל משק יחוייב לכי מצבו הכספי והמאזנים של הממוצע משנים תשל"ד עד תשל"ו. לכל הסוגיה דרוש עוד ליבון בוסף וכבראה תובא לדיון חוזר במרכז הבא לאחר שגזברי המשקים יתרגלו לרעיון וידונו בו בכל משק ומשק. יצחק עדר.

דו"ח ישיבת המזכירות - 23.9.77

נוכחים: יענקל, צביה ב', אלק ק', אירית ב"ח, גדי ע', אוסי א', אדי נ', ג'וני פ'.

- (1) ערעור של תמר וויליפן על החלטה לא להשאיל ציוד (שולחנות וכסאות) לחצור: המזכירות שמעה ערעורה של חמר, המבקשת שנאפשר השאלת ציוד לאנשי חצור הקשורים בכפר הנשיא, וכן למוסדות כגון מועצת הפועלים. המזכירות התנתה את הסכמתה בשלושה תנאים:
(א) שהנושא יידון בוועדת המרכז הציבורי.
(ב) שיימצא האיש שיהיה אחראי לפעולה.
(ג) שנגבה פקדון לכסוי נזקים או אי-החזרת ציוד.
 - (2) החלפה זמנית של המזכיר:
דמי יחליף את ג'וני בתפקיד בתאריכים 17.10.77 - 10.10.
 - (3) תקציב שתייה למשתלמים
הוחלט להעלות תקציב זה לאלה שמשתלמים בתנאי פנימיה מ-3 ל-5 ליום ליום.
 - (4) מש' וויסבורט - (בהשתתפות אביבה בן-חיים)
המזכירות קבעה קריטריונים שלפיהם יסודר נושא דמי המזונות לילדי משפ' וויסבורט.
 - (5) תקנון הורים - (בהשתתפות פיליס קולט ויוהנה פ')
המשך קריאה ראשונה ודיון בתקנון.
 - (6) ערעור של אורי גולן על החלטה של ועדת שיכון - (בהשתתפות אורי ולס ג')
אורי נמק את ערעורו על החלטה ועדת השיכון למסור דירה משופצת שתתפנה למשפ' ואלך. לס הסביר את המניעים של ועדת השיכון. בדיון החליטה המזכירות לא לקחת בחשבון את גורם הותק ולהתחשב בשני גורמים בלבד:
(א) דרישתה של ועדת השיכון שהנכנס לדירה משופצת יגור שם לתקופה ארוכה (שאינן לראות דירה כזאת כדירת מעבר).
(ב) גודל המשפחה.
סוכס, איפוא, לחייב את מי שיכנס לדירה הזאת לגור שם מינימום של 4 שנים (גורם א') ולתת לאורי ופנינה בחירה ראשונה (גורם ב').
- לא נידון נושא של החלפת סדרנית העבודה מכוון שהוחלט בינתיים בוועדת כח-אדם שאביבה תשלים את הקדנציה שלה.

Parents' Page.

Dear Parents;

1000 700
30-9-77

Succot is here and everywhere you look, you can see a succah - big, small, ambitious, humble, all kinds. Yom-kippur is finished for the fasters in a pleasant way - on the roof of the dining room, with coffee and cake. It was one of the nicest ways to finish the rather difficult day. We hope every one felt O.K.!

Our bridge team - Colin, Eddie, Dave and Henry - have reached the finals of the inter kibbutz competition.

TONIGHT - FRIDAY - 3rd October - A party in the dining room, given by the agricultural branches of the kibbutz. After the party, a FILM. (No name, as yet).

MOTZEI SHABAT - A one-man play 'Vincent' (in Hebrew.)

EREV SIMCHAT TORAH - Monday, 3rd Oct. - MARATHON. If you aren't dancing, you can take part in the CAKE COMPETITION which is being run by Simchah, Elaine Easton, and Dot. See one of the 'girls' if you want to bake. The Dance Marathon is going to be quite a bit of fun, so even if you're not taking part, come along for the laugh.

BIRTHDAYS BIRTHDAYS BIRTHDAYS... Here is the list again - corrected and lengthened since last Sunday. If there are any mistakes please bring them to the notice of the Parents' Committee or Yitschak Eder (who is the official mayor (!) or Burgermeister of the our thriving village.

19th Sept.	Ilana Rose	2nd Oct.	Yoav Peck
21st "	Yochanan Selah	4th "	Channa Yodaikin
"	Yaron Cinna	6th "	Cedric Levy
22nd "	Rae Levart	7th "	Izaak Potash
24th "	Kenny Witham	" "	Doris White
26th "	Esther Solomon	" "	Oren Pearlson
27th "	Chavah Frank	8th "	Sarita Cinna
"	Talit Devault	" "	Gal Aptroot.
29th "	Shosh Epstien	" "	Hilla Aptroot.
	Shaula Elman		
	Yair Doari		

HAPPY ANNIVERSARY AND MAZAL TOV:-

Shulamit and Johnnie Frank 22nd Sept.
Sarah and David Devault " "

Ruth and Harvey Jackson 25th Sept.
Ruth and Yitzchak Golan " "

Pam and Yankel Mengigorsky 9th Oct.

MAZAL TOV to Max Chaït who has become a Saba! And to Danny who has become an uncle and of course, to Max's daughter Edna and her husband Shaul who are the proud parents of a BOY.

KEYS OF THE KINGDOM: If you need the key to the gate because of a tiyul in the evening (very pleasant at this time of the year) or perhaps you want to go down to the cemetery, it can be obtained either from the office or from Jerry M.

That's it for now! Have a good week and Shabat Shalom.

Edna.

